Kvam kyrkje

Kvikne kyrkje

Skåbu kyrkje

Sødorp kyrkje

KYRKJEBLAD
for
NORD-FRON

Nr. 4/5 • DESEMBER 2017 • Årgang 62

Utsnitt av ei gamal tavle i Sødorp kapell

Vise menn fra Østerland
drog i verden ut på stand
for den konge å opplete,
for den konge å tilbede,
som var født i samme stund

De ham fant i Davids hjem,
de ham fant i Betlehem
uten spir og kongekrone,
der kun satt en fattig kone
vugget barnet i sitt skjød

N.F.S. Grundtvig (NoS 90)

Les i dette nummeret av Kyrkjebladet:

Juleandakt av biskop Solveig Fiske side 3
Julekonsertar side 5
Barnesida side 6-7
Julehelsingar frå sokneråda side 12-13
Triveleg på Kvamstunet side 15
Møte med Akiko side 16-17
Kvinnekaféen på Gammelbanken side 18
Minner frå Klukkargarden side 20-21
Konfirmant-jubilantar side 24-28

www.nord-fron.kirken.no

TIL TENESTE

Nord-Fron kyrkjekontor
Tlf 612 16 290
Kyrkjeverje: Ragnar Løsnesløkken
Tlf 612 16 292
Sekretær. Grete Bakken
Tlf 612 16 290

KONTORTIDER:
Kl 09.00-12.00
og elles etter avtale

SOKNEPREST:
Jens Petter Ous
Tlf. kontor 612 16 293
Mobil 975 74 993

Terje Elvestad
Tlf kontor 612 16 294
Mobil 456 11 772

DIAKON:
Ingunn Liseter
Tlf kontor 612 16 286
Tlf mobil 976 82 694

TRUSOPPLÆRAR:
Hildegunn Maria Haanes Ruset
Tlf kontor 612 16 286
Tlf mobil 959 35 300

KANTORAR:
Cindy van der Leden
Tlf 954 61 356
(Lars Mensonides har permisjon)

SØDORP SOKN
Soknerådsleiar:
Astri Søberg
Tlf 906 69 047
Kyrkjetenar/gravar:
Anders Stø
Tlf 612 90 974/909 60 650
Kyrkjetenar:
Frank Varpestuen
Tlf 456 06 026
Kyrkjetenar Ivar Kvande

KVAM SOKN
Soknerådsleiar:
Eli Anita Lillereiten
Tlf 996 22 966
Kyrkjetenar:
Svein Fredrik Kjæstad
Tlf 908 45 584

KVIKNE SOKN
Soknerådsleiar:
Kristian Ekre
Tlf 612 95 832/911 31 563
Kyrkjetenar:
Jan Smikop
Tlf 951 22 470

SKÅBU SOKN
Soknerådsleiar:
Unni Bøyum Kluge
Tlf 932 92 209
Kyrkjetenar:
Jan Smikop
Tlf 951 22 470

FAMILIE-RÅDGJEVING
Kirkens Familierådgiving
Storgt 21, 2670 Otta
Tlf 612 30 536
Kl 09.00 – 14.00

Grafisk produksjon:
Dale-Gudbrands Trykkeri a.s,
www.dg-trykk.no

HEIM OG KYRKJE

Døypte

SØDORP
Torger Johansen Myren

KVAM
Benjamin Løland
(døypt i Heidal kyrkje)

SKÅBU
William Leander
Dalsheim Pinslie
Iver Kristian Elserud

KVIKNE
Gaute Wistad Mathisen

Døde

SØDORP
Eivind Tokvam
Øystein Wahlquist
Petra Berg
Aud Solveig Haug
Gudmunda Pettersen
Kåre Sletten
Tor Sæthersmoen

KVAM
Arne Magnar Bjørke
Asmund Georg Nordlien
Mari Anne Sandvik (urne nedsetjing, bisettelse Karmøy)

SKÅBU
Kari Brenden

KVIKNE
Astrid Lilletofte
Oddbjørg Høyesveen (gravferd Ringsaker kyrkje, gravlagt Kvikne kyrkjegard)
Per Kvaalen

Vigde

KVAM
Katarina Lien og
Hans-even Hellum

KVIKNE
Marte Sandum og
Geir Arvid Barkenæs

Nix Boysen døde våren 2016, 86 år gamal,
og vart gravlagd i familiegrav på Fredriksberg, København.
Ho var kona til vår sokneprest Sven Boysen
som gjekk bort i 1995.

Kyrkjekontorets e-post-adresse: grete.bakken@nord-fron.kommune.no
Heimeside: www.nord-fron.kirken.no

NESTE NUMMER
av «Kyrkjeblad for Nord-Fron» kjem ut i mars 2018.
Frist for stoff: 7.mars.

KYRKJEBLAD FOR NORD-FRON
Redaktør: Kjartan Ruset tlf 416 25 803 E-post: kjaru@online.no
Redaksjons-komité: Randi Brendløkken (Skåbu), Anders Hage (Kvikne), Egil Myhre (Kvam), Jens Petter Ous, Aase Toxe Tveit (Sødorp).

Kyrkjeblad for Nord-Fron – Nedregate 50 – 2640 Vinstra
Kontonummer: 2095.49.59776

Hamar biskops juleandakt til menighetsbladene 2017

Ledestjernen

Det er ikke mange ting som er vakrere enn en klar stjernehimmel. Alle de millioner med stjerner som blinker mot oss i all sin skjønnhet, og jager mørket bort. Det åpner for å drømme; til å henvende oss til det store og mektige, til kosmos og det ukjente. Gjennom tusenvis av år har mennesker stirret opp på den samme himmelen, og stilt det samme klassiske og grunnleggende spørsmålet; hva betyr egentlig alt? Hvor kommer jeg fra? Hva er min plass her på denne lille kloden vår?

Mon tro om de vise menn undret seg over disse spørsmålene når de fulgte den stjernen som skinte sterkest julen for 2000 år siden. Legenden om Kaspar, Melchior og Balthazar forteller at de var lærde mennesker, med stor kunnskap om både astrologi og gamle tekster. Men dette var tydeligvis ikke nok; for håpet var at stjernen kunne lede frem til svar på det mer grunnleggende spørsmålet; «hvem og hva er jeg?»

Det de møtte under stjernen var barnet. Dette lille vakre menneskebarnet, omsvøpt av sine kjærlige foreldre. Og i barnet fant de sin iboende verdighet som mennesker. Stallen var alt full av folk på leit etter det samme; nemlig å finne det blikket som ser på dem med nåde – som gir dem styrke til å se sin egen verdi og mening. Møtet med barnet gav en endret tankegang; at det ikke er det store og mektige som betyr noe, ei heller rikdom og materiell, men at det er kjærligheten, nåden og håpet vi virkelig trenger i våre liv.

Og barnet vokste opp og ble selv en ledestjerne. En stjerne som blinker, som lyser i mørket og bringer håp. Som åpner for å kunne drømme og henvende oss til det store og mektige.
Til kosmos, og til den kjente og ukjente Gud som er så mye mer enn det vi ofte tenker.
Som gir oss mulighet til å virkelig kunne se på oss selv og vår neste med nåde.

Det må jo være et godt julebudskap å ha med seg.

God og velsignet julehøytid!

Biskop Solveig Fiske

Gudstenester i Nord-Fron jula 2017

3.sund i Advent 17.des
11.00 Kvikne kyrkje. Familiegudsteneste v/ J.P.Ous . Vi pyntar juletreet

Julaftan
12.00 Sundheim. Juleandakt ved J.P.Ous
12.00 Skåbu kyrkje. Fam.gudst. ved Terje Elvestad
14.00 Sødorp kapell. Familiegudsteneste ved J.P.Ous
14.00 Kvam kyrkje. Fam.gudst. ved Terje Elvestad . Kvam skulekorps
16.00 Sødorp kyrkje. Familiegudst. Ved Terje Elvestad
16.00 Skåbu kyrkje. Familiegudsteneste ved J.P.Ous

1. juledag
11.00 Sødorp kyrkje. Høgtidsmesse . Nattverd J.P.Ous
11.00 Kvikne kyrkje. Felles høgtidsmesse for Kvikne og Skåbu ved Terje Elvestad

2. juledag
17.00 Kvam kyrkje. «Fest på kjerka» Dåp Andakt Gang rundt juletreet J.P.Ous

Nyttårsaftan
18.00 Sødorp kyrkje Gudst. ved årsslutt ved Terje Elvestad

Nyttårsdag
17.00 Kvam kyrkje. Eftasmesse. Bøn for det nye året ved Terje Elvestad

Kristuskransen

STØRST AV ALT
BARN OG UNGE I DEN NORSKE KYRKJA

Ei vandring om temaet «Allehelgensdag»

Konfirmantane i Nord-Fron har hatt ei vandring i kyrkjerommet og ute på kyrkjegarden, knytt til dei ulike perlene i Kristuskransen. Kyrkja tek imot oss frå vogge til grav, og har noko å gje oss på livsvegen gjennom Bibelens bodskap. Vi er unike menneskje, skapte i Guds bilete og gitt til kvarandre til å leva saman her på jorda i skinet frå Guds andlet.

I kyrkjerommet fekk vi sjå forvandling av manna-korn-blomane i vatnet i døypefonten, vi fekk skrive bøner, dele nestekjærleik og erfare noko av kjærleikens mysterium. Over terskelen i kyrkja døra kjem vi med dåpsbarnet glade og stolte, likeeins når vi konfirmerast; når vi giftar oss jublar hjartet av kjærleik og håp, men ved gravferd kjem vi med tårer, sorg og sakn.

Ute på kyrkjegarden snakka vi om at kjærleiken også er tårer, sorg og sakn over dei vi saknar. Ord på grav-minne, gravsteinen og blomane er teikn på det. Til slutt samlas vi i kyrkja til ljostenning, og samlinga på kne rundt alterringen mendan vi song; Fager kveldsol smiler. Til sist lyste presten velsigninga over oss. Takk for ei fin stund i lag!

Ingunn diakon

Gudsperlen er gyllen og større enn de andre perlene. Denne perlen minner oss om Gud. Tro er både forundring og tillit, på Guds eksistens.

Stillhetsperlene De seks avlange perlene står for taushet. Stillheten gir rom for perlenes budskap til å synke ned i hjertet. Også det vi ikke klarer å fatte med tanken, kan gro og modne i stillheten.

Jegperlen er hvit som perlemor. Den minner meg om at jeg er et helt spesielt menneske. Gud har skapt meg i sitt bilde. Jeg er verdifull og elsket i hans øyne.

Dåpsperlen er perlen for den nye begynnelse, for nåden. Den kalles også omvendelsens perle og handler om å bli tatt imot av Gud.

Ørkenperlen Kristuskransen er øvelser i livsmot, livslyst, ansvar og kjærlighet. Et annet ord for øvelse er askese. Ørkenperlen står for troens kamp, tvil og prøvelse, men ørkenen er også avklaringens og avgjørelsens sted.

Gledesperlen, den blå perlen, er også kalt bekymringsløshetens perle, en rasteplass hvor plikter og utfordringer ikke stiller krav til meg.

Den første kjærlighetsperlen To røde perler forteller om Guds kjærlighet. Den første rommer den kjærligheten som jeg mottar fra Gud.

Den andre kjærlighetsperlen handler om den kjærligheten som Guds nåde skaper i mitt liv, hverdagskjærligheten. Det er den kjærligheten som jeg gir videre til min neste.

Hemmelighetsperlene Tre små hvite perler rommer hjertets innerste hemmeligheter. De vi ikke snakker med noen om, eller som vi ennå ikke har ord for. Når jeg holder en av disse perlene i hånden, er det nok å si: "Gud, du vet det!"

Nattens perle står for det svarteste i livet, alt det som tapper livet for kraft og mot.

Oppstandelsesperlen er perlen for livet som er sterkere enn døden. Kristus er oppstanden og har brakt liv og håp til verden

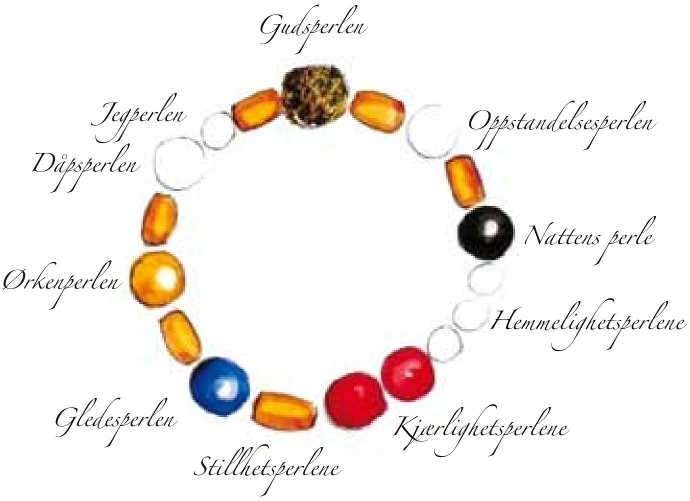

Kristuskransen, også kalt **Trosperlene,** er et perlebånd, som ble utviklet av den biskop Martin Lönnebo. Fra Store norske leksikon: «Bønnekrans, kjede eller krans med varierende antall perler laget av forskjellige materialer (stein, ben, glass, tre m.m.) som brukes under bønn. I den romersk-katolske kirke kjenner vi den som rosenkrans, der den særlig er knyttet til meditasjon over Maria. I den ortodokse kirke tjener bønnekransen til å ledsage Jesusbønnen, og i islam til å ledsage resitasjonen av Allahs 99 vakreste navn. Både i hinduismen og buddhismen er bønnekranser i utstrakt bruk».

Velkommen til korcafe med Norsk Et Lite Kor på Bøndenes hus lørdag 9. desember kl. 12.00.

Gudstenestelista finn du denne gongen på side 31.

Julekonserter 2017

Lørdag	9. des kl.1400	Mukampen – Sødorp kirke
Søndag	10. des kl.1800	Mukampen – Skåbu kirke
Tirsdag	12. des kl.2000	Gjelingljomen – Kvam kirke
Fredag	15. des kl.1800	Skåbukoret – Skåbu kirke
Fredag	15. des kl.1900	Kvam musikkforening – Kvam kirke
Onsdag	20. des kl.1900	'Vi synger julen inn' med «Norsk Et Lite Kor», Kulturskolen og Musikklinja /VVS

«Fest på kjerka»

Vi prøver oss på noko nytt i Kvam i år. 2.juledag har vi «Fest på kjerka», det vil seie, ope hus med litt gudstenesteleg preg i byrjinga (med mellom anna dåp), så vert det juletregang og kaffe og biteti. Litt meir juletregang og «kanskje kommer nissen» - i alle høve blir det noko godt til dei minste.

Vi slår altså saman 2.dags-gudstenesta og julefesten i kyrkjelyden i Kvam. Ta med litt av julebaksten, vi held kaffe/ te/ saft og bli med frå klokka 17.00 til ca kl 19.00 andre juledag (26.desember) i kyrkja i bygda!

Velkomen!

«Elvis goes to Church»

vart ein stor suksess i Sødorp i oktober, med fullt hus. Det vart straks bestilt ny konsert – og den blir i Kvam kyrkje 8.januar kl 19.00. Entré: kr 250.
Der må ein vere snar om ein vil sikre seg billett !
Billettar er å få kjøpt på kyrkjekontoret.

Konserten byr på ei reise i ord og tonar i Elvis sitt spirituelle univers. Ole J. Bekkemellem & The Kingsmen leiar publikum gjennom både musikken og historia rundt, i ein konsert som bugnar av godbitar frå Elviskatalogen.

«The Kingsmen» består av
Ole Jonny Bekkemellem: Gitar, vokal
Morten Graff: Gitar vokal
Ole Erik Bjørnstadhaugen: Trommer, vokal
Vidar Hoel: Tangenter, vokal
Henning Grindstuen: Bass, vokal

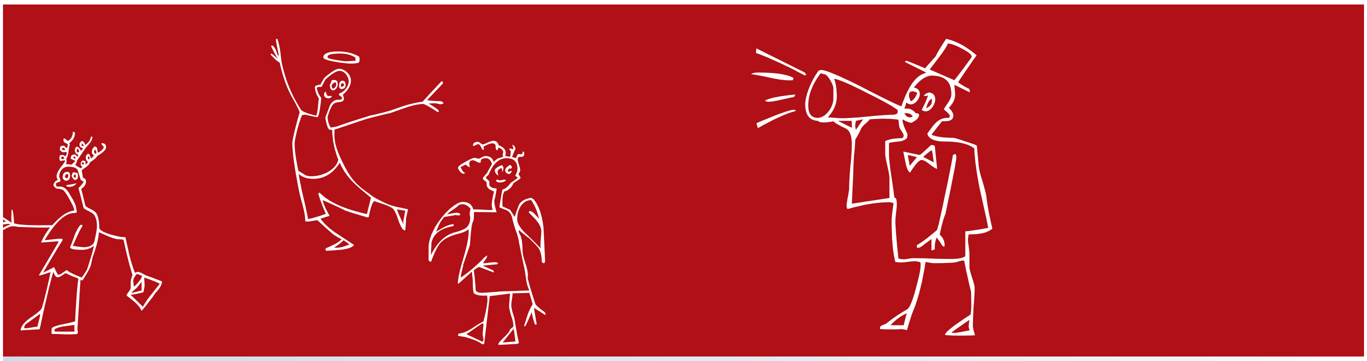

Det skjedde i de dager…

Keiser Augustus ville telle hvor mange han var keiser for. «Dere må reise dit hvor familiene deres egentlig kommer fra!» ropte mannen som kom med beskjeden fra keiseren.

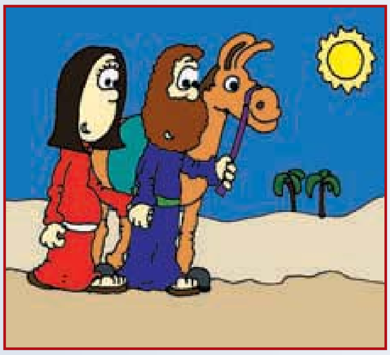

Josef sin slekt kom fra Betlehem. Det var langt å reise til Betlehem fra Nasaret, der de bodde, og Maria ventet barn.

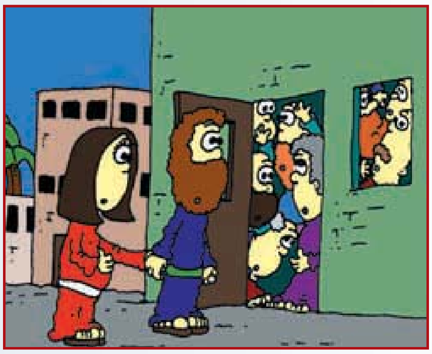

Alle herberger, alle hus, alle senger og alle gulv var fulle av mennesker. Det var ikke plass til Maria og Josef noe sted. Hva skulle de gjøre?

En snill bonde syntes synd på dem. Han lot dem få sove i stallen der han hadde dyra sine. Der i stallen ble Jesus født.

Det var noen gjetere som var ute og passet på sauene sine, denne natta. Plutselig sto det en engel foran dem. «Vær ikke redde!» sa engelen. «I dag er det født dere en frelser i Betlehem!»

Plutselig var engelen omgitt av en hel hærskare med engler som sang: «Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden blant mennesker som har Guds velbehag!» Det var så flott!

«La oss gå inn til Betlehem og se ham som englene snakket om,» sa gjeterne til hverandre. De løp inn til byen så fort de kunne.

Og de fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben. Alt var akkurat slik som engelen hadde sagt at det skulle være.

«Tusen takk for at du har sendt sønnen din til oss, Gud» ba gjeterne. «Tusen takk for at Jesus ble født blant oss vanlige, fattige mennesker. Takk for at du er så utrolig glad i oss! Amen!»

ILL: Frode Kalleland

BARNAS SIDE

Fargelegg!

Jesus vart fødd i ein stall i Betlehem.

Finn 8 namn frå juleforteljinga!

Åtte personar og stader frå juleforteljinga er gøymde inni rutenettet under. Namna står bortover og nedover.

S	N	E	K	G	O	P	E
J	E	J	S	A	P	R	I
O	M	O	L	B	H	U	V
N	A	S	A	R	E	T	I
S	R	E	U	I	R	E	N
O	I	F	G	E	O	S	K
K	A	F	U	L	D	N	E
J	U	L	S	I	E	U	L
O	L	E	T	Y	S	T	C
J	E	S	U	S	C	E	O
A	B	I	S	A	L	R	M
B	E	T	L	E	H	E	M

Vitsar

Ein mann søkte jobb på sirkus.
– Kva er det du kan, då? spurde sirkusdirektøren.
– Eg kan etterlikne fuglar?
– Det kan jo alle, vi har ikkje bruk for deg!
– Nei vel! sa mannen og flaug sin veg.

Du veit du er blitt vaksen når du har slutta å vekse i begge endar, og berre veks på midten.

Vi anbefalar barnebladet BARNAS!

Denne sida er henta frå bladet.

Bestill abonnement på sondagsskolen.no eller 22 08 71 00

Finn 5 feil

Teikningar: Trevor Keen

Engelen fortalde gjetarane at frelsaren var fødd. Finn du dei fem feila på biletet til høgre?

Den hellige natten

Av Selma Lagerløf

Jeg kan ikke huske annet enn at farmor satt og fortalte fra morgen til kveld, og vi barn satt stille ved siden av henne og hørte på. Jeg husker og at når hun hadde fortalt et eventyr, pleide hun å legge hånden på hodet mitt og si: «Og alt er så sant som at jeg ser deg og du ser meg».

Ennå den dag i dag, førti år etter, mens jeg sitter og samler de legendene om Kristus som jeg har hørt borte i østerland, våkner det opp i meg, det vesle sagnet om Jesu fødsel som farmor pleide å fortelle. Og jeg får lyst til å snakke om det enda en gang, og la det komme med i samlingen min.

– Det var en mann, sa hun, – som gikk ut i mørke natten for å låne ild. Han gikk fra hus til hus og banket på. – Kjære, hjelp meg, sa han. – Hustru min har nettopp født et barn, og jeg må gjøre opp ild for å varme henne og den vesle.

Men det var dyp natt, og alle mennesker sov. Ingen hørte ham.

Mannen gikk og gikk. Til slutt fikk han se et ildskjær langt borte. Han vandret da etter det og så at ilden brant ute i det fri. En flokk sauer lå og sov rundt bålet, og en gammel gjeter satt og passet på dem.

Da mannen som ville låne ild kom fram til sauene, så han at tre store hunder lå og sov ved gjeterens føtter. De våknet alle tre da han kom, og åpnet de store gapene sine, som om de ville til å bjeffe, men ikke en lyd hørtes. Mannen så hårene reiste seg på ryggene deres, han så de skarpe tennene lyse glitrende hvite i ildslyset, og han så at de kom styrtende mot ham. Han kjente at en glefset etter benet hans og en etter hånden hans og en hengte etter strupen på ham. Men kjaken og tennene som hundene skulle bite med, ville ikke lystre dem, og mannen led ikke minste skade.

Nå ville mannen gå videre for å få det han trengte. Men sauene lå så tett, rygg mot rygg, at han ikke kunne komme fram. Da steg mannen opp på ryggene til dyrene og vandret fram til ilden på dem. Og ingen av dyrene våknet eller rørte på seg.

Så langt hadde farmor fått fortelle uforstyrret, men så kunne jeg ikke la være å avbryte.

– Hvorfor gjorde de ikke det, farmor? spurte jeg.

– Det får du vite om en stund, sa farmor, og ble ved med historien sin

– Da mannen var nesten framme ved bålet, så gjeteren opp. Der var en gammel og sint mann som var gretten mot alle folk. Og da han så en fremmedkar komme, rykket han til seg en lang, spiss stav som han pleide å ha i hånden når han gjette buskapen sin, og den kastet han mot mannen. Og staven fór hvinende rett mot ham, men før den traff, vék den til siden og suste forbi og langt ut på marken.

Da farmor var kommet så langt, avbrøt jeg henne på nytt.

– Farmor, hvorfor ville ikke kjeppen slå mannen ?
Men farmor brydde seg ikke om å svare, hun ble bare ved med å fortelle.

– Nå gikk mannen bort til gjeteren og sa til ham:
– Kjære, hjelp meg og la meg få låne litt ild. Hustru min har nettopp født et barn, og jeg må gjøre opp ild for å varme henne og den vesle. Gjeteren ville si nei, men så tenkte han på hundene som ikke hadde kunnet skade mannen, på sauene som ikke hadde løpt for ham og på staven som ikke ville treffe ham; og gjeteren ble litt redd og torde ikke nekte ham det han ba om. – Ta alt du trenger! sa han til mannen.

Men bålet hadde nesten brent ned. Det var verken ved eller kvist igjen, bare en stor haug glør, og den fremmede hadde verken ildskuffe eller øse som han kunne bære de røde glørne i.

Da gjeteren så det, sa han på nytt: – Ta alt du trenger! Og han var glad fordi mannen ikke kunne bære med seg noen ild.

Men mannen bøyde seg ned, plukket glør med bare hender og la dem i kappen sin. Og glørne svidde verken hendene hans da han tok i dem, eller kappen hans, og mannen bar dem bort som om det hadde vært nøtter eller epler.

Men her ble eventyrfortellersken avbrutt for tredje gang.

– Farmor, hvorfor ville ikke glørne brenne mannen?

– Det skal du snart få høre, svarte farmor, og så fortalte hun videre.

– Da gjeteren som var en så barsk og hissig kar, så alt dette, tok han til å undre seg: – Hva kan dette være for en natt, når hundene ikke biter, sauene er ikke redde, spydet ikke dreper og ilden ikke brenner? Han ropte den fremmede tilbake og sa til ham: – Hva er dette for en natt? Og hva kommer det av at alle ting viser deg barmhjertighet?

Da sa mannen: – Jeg kan ikke si deg det, dersom du ikke selv ser det. Og han ville gå sin vei, så han snart kunne får tent opp ild og varmet hustruen og barnet.

Men da tenkte gjeteren at han ville holde øye med mannen så han kunne får rede på hva alt dette skulle bety. Han reiste seg og fulgte etter ham, helt til han fant fram til hjemmet hans.

Da så gjeteren at mannen ikke hadde så mye som en stue å bo i, men hadde kone og barn liggende i en hule i fjellet, og der var ikke annet enn nakne, kalde steinvegger.

Men gjeteren tenkte at det stakkars , uskyldige barnet kanskje ville fryse i hjel her i hulen, og skjønt han var en hard mann, ble han rørt og syntes han fikk hjelpe barnet.

Og han løsnet skreppen fra skuldrene, og fram fra den tok han et mykt og hvitt saueskinn, gav det til mannen og sa at han skulle la barnet sove på det.

Men i det samme han viste at også han kunne være barmhjertig, ble øynene hans åpnet, og han så det han før ikke kunne se, og hørte det han før ikke kunne høre.

Han så at rundt omkring ham sto en tett skare av små engler med sølvvinger. Og hver og en av dem holdt et strengespill i hånden, og alle sang de med høy røst at i natt var frelseren født som skulle berge verden fra synd.

Da forsto han hvorfor alle ting var så glede at de ikke ville gjøre noen noe ondt.

Det var slik jubel og glede og sang og lek, og alt dette så han i mørke natten, der han før ikke kunne se noen ting. Han var så glad for at øynene hans hadde blitt åpnet, at han falt på kne og takket Gud.

Men da farmor var kommet så langt, sukket hun og sa: – Men det den gjeteren så, det kunne vi se, vi også, for englene flyr under himmelen hver julenatt, om vi bare formådde å få øye på dem.

Og så la farmor hånden på hodet mitt og sa:

– Dette skal du huske på, for det er så sant som at jeg ser deg, og du ser meg. Det er ikke lys og lamper det kommer an på, og det ligger ingen vekt på måne og sol, men det som er nødvendig, det er at vi har slike øyne som ser Guds herlighet.

Fra «Kristus-legender» av Selma Lagerløf. Fra boken «Jul i vårt hus», Aschehoug forlag, i Jo Tenfjords oversettelse

Midt i vår angstfylte verden

Midt i vår angstfylte verden,
midt i dens lammende nød,
aner vi evige krefter,
gitt oss i liv og i død.
Truende undergangs-makter
får ikke siste ord.
Lyset fra Gud vinner seier,
ny blir vår blodstenkte jord.

Bud fra den kommende verden
Når oss i dypeste nød,
Bud om forvandlende krefter,
sterkere enn vår død.
Midt i vår motløshets vinter
ser vi et blomstrende tre.
Jorden er gjemt ved guds hjerte,
snart skal hans under skje.

Svein Ellingsen
Fra boken «Vårt øye ser mot Betlehem» (Aschehoug)

Julekrybbe frå Olstappen!

Unni Bøym Kluge i Skåbu ynskte seg ei julekrybbe, og fann ut at ho ville lage ei sjølv – med drivved frå Olstappen! Resultatet vart så bra at fleire ynskte seg ei slik. Dermed måtte Unni starte produksjon. Det har vorte mange etter kvart. Denne gav Unni til Skåbu kyrkje i fjor. Figurane fann ho på «Kremmerhuset», og materialane langs Olstappens strender. Legg merke til katten på trevet! Den fylgjer med julekrybba frå Unni si hand, og ho har eitt krav til dei som kjøper julekrybbe av henne: ein får ikkje ta bort katten!

Foto: Unni Bøyum Kluge.

Trusopplæringa i Nord-Fron

har som mål å ha eit tilbod for kvart årstrinn mellom 0-18 kvart år. Fleire gode arrangement er etablerte over mange år og barna ser fram til invitasjon i posten, det sett vi stor pris på!

Nytt av året

er at 12-åringane har fått sitt eige opplegg i kyrkja, nemleg KODE B! Dette står for Kode Bibelen og er eit arrangement som har som mål å utforske den spanande boka Bibelen. For nokon er Bibelen ei samling av gamle skrifter med mykje kunnskap om ei anna tid, for nokon er det ei levande bok som framleis er relevant for koreleis dei lever liva sine. Begge desse perspektiva blir formidla til 12-åringane gjennom Kode B.

For meg som kyrkjelydspedagog er det viktig at alle kan få komme til kyrkja, uansett kor dei stiller seg i forhold til si eiga tru. Eg legg alltid vekt på å formidle det eg trur og det kyrkja står for, samstundes så trur eg at vi blir fattigare om vi ikkje og opnar for tvil og undring. Noko av det viktigaste vi kan gje barna og ungdomen vår er evna og ønske til å tenke sjølve, være kritiske, reflektere over det dei gjer og det dei opplever.

Når vi inviterer 12-åringar i brytningstida mellom barndom og ungdomstid til KODE B er det eit viktig signal. Vi oppfordrar til lesing av Bibelen og ikkje minst refleksjon rundt korleis den kristne trua og kyrkja vår har blitt forma gjennom to tusen år og blitt den kyrkja vi lever i og med i dag. Dette er eit viktig arbeid, hand i hand med å formidle kristen tru og eit liv nær Gud!

Kodeløysarane baker Bibelkake! Oppskrifta har dei satt saman etter å ha løyst koder i Bibelen og funne fram til matvarer frå Bibelsktid. Det vart ei søt honning og krydderkake som fall i smak hos foreldra som var inviterete til avslutning. Frå venstre: Sondre , Emma, Odd Helge og Sigmund. oto: H.M.H. Ruset.

I KODE B sitt første år

var vi fem 12-åringar samla i kyrkja. Vi leita fram koder i kyrkja og løyste desse kodene ved kodeløysningbordet vårt i Kyrkjestugu. Her var gamle skriftruller, fragment av papyrus, ei kiste med druer og brød, ein mann med horn i panna, sølvtøy frå 1700-talet, ei krukke med vatn gøymt i ein Bibel. Ikkje ei kode vart for vanskeleg å knekke for ein svært engasjert og skarp gjeng med 12-åringar! Vi prata om omsetting, om tolking, om levande vatn og Bibelens enorme ringvirkningar i verda gjennom litteratur og populærkultur. Vi møttest to tysdagar på rad og starta kvar samling med å ete middag i lag. På den siste samlinga førte eine koda vår til ei kakeoppskrift frå Bibelen som

Vi starta Kode B-samlingane med middag, sidan 12-åringane kom rett frå skula. Her et vi heimelaga pizza!

vi bakte til foreldre som var inviterte for å høyre om kva 12-åringane hadde lært. Dei vart nok ganske imponerte over dei flinke kodeløysarane!

Ei anna ny satsing

i trusopplæringa i 2017 har vore idrett og kristen tru og undring hand i hand. Eg trur både kyrkje og idrett ligg ungdomen vår nær hjarte, og å kombinere dette er svært spanande! Vi samarbeider med to eldsjeler som har starta opp KRIK Midt-Gudbrandsdal, med base her på Vinstra. Treningane er all-idrettstreningar kor idrettsglede er viktigare enn prestasjonar, dei møtes ein gong i veka. I tillegg møter vi kvarandre for å sjå Champions League-kamper på Kyrkjestugu ca. ein gong i månaden. Sjå Facebooksidane Kirka Nord-Fron og KRIK Midt-Gudbrandsdalen for datoar og tidspunkt for trening og kamp.

Permisjon

I februar går trusopplæraren ut i foreldrepermisjon. Då er det gode krefter i kollegiet og kyrkjelyden forøvrig som skal gjennomføre trusopplærings-arrangmenta i 2018. Den permitterte skal jobbe nokre få timer i veka etterkvart, men må prioritere tida si godt.

Tek du utfordringa?

Om det er nokon som har nokre timer å gi til arbeidet i kyrkja for barn og unge set vi stor pris på det! Om du kan trakte kaffi, vaske tepper til babysong, handle inn til kveldssamlingar, leike med ungane eller lage blomar av krepp-papir, så ikkje nøl med å kontakte kyrkjekontoret. Det vil bli satt umåteleg pris på! Målet vårt er at det gode tilbodet til barn og unge i kyrkja i Nord-Fron skal halde fram som normalt og vi håper på mange fine, varme møter med kyrkjelydane våre også i 2018! Eg ønskjer dykk alle ei velsigna julehøgtid!

Hildegunn Maria Haanes Ruset.

Sanggruppa "Laudate"

held konsert på Betania fredag 15. desember kl. 18.00.
Åresalg. Bevertning. Fri entré.

Champions League i Kyrkjestugu! Godt bilete, god lyd og ikkje minst godt selskap. Konfirmantane Lars Kristian og Kristian er nøgde med fotball og pizza. Til kampane er det invitert alle ungdom mellom 13-19 år og foreldre er og velkomne til å være med! Erlend Grønbeck og Torstein Hermansen er med på kveldane for å bli kjent med sportsglad ungdom som dei vil invitere til nyoppstarta KRIK (Kristen idrettskontakt)! Foto: H.M.H. Ruset

Julehelsing frå Skåbu

Og julestjerna skal lyse,
den viser oss veien å gå,
mot julen da ingen skal fryse,
den julen vi håper på.
Da alle kan juble i glede
og synge i samme kor.
Og sangen som stiger mot himmelen
er sangen om fred på jord.

(Hogne Moe, Julesang)

**Dette er juleønsket og julehåpet. Dette ser vi fram til og arbeider mot.
Dette tar vi med oss inn i julen og det nye året.**

Året som har gått har vært gyllent og grått, slitsomt og lett, slik som alle år, - både i sokenerådene og i alle andre sammenhenger. Det har vi blitt vant til, og vi vet at skyggene er der for at vi skal setter så mye mer pris på solen når den kikker fram.
Vi tar vare på de gode øyeblikkene, og vi gleder oss over alle de gode sjelene vi møter.
I Skåbu har vi verdens mest positive gjeng i soknerådet, vi har fantastiske kirkelige ansatte og mange som gjør en stor frivillig innsats, og bygda ellers er full av folk med drivkraft og pågangsmot. Vi er heldige!
Så må vi huske å ta vare på hverandre, i gode tider og i vanskelige. All vår kjærlighet til de som sliter med noe!
Ikke glem at solen alltid kommer fram igjen!

Takk og gode ønsker til alle! Gjør julen tilen tid å hente krefter fra! Slipp gleden inn!

God jul, Guds fred!
Unni Bøyum Kluge

Julehelsing frå Kvam

No står julehøgtida for døra, og vi kan sjå attende på eit innhaldsrikt år.
Etter at vi pynta opp i kapellet har døra stått ope i heile sommar, og frå 1 juni og til langt ut i september har vi hatt besøk fra mange stader i verda, og mange har teke seg tid til å skrive i gjesteboka vår. Mange frå bygda har også teke turen innom, og det vil bli nye moglegheiter neste sommar.

Vi vil sende ein stor takk til Røde kors, som etter «Hugu over vatnet» bestemde at noko av overskotet skulle gå til nye benkjer på kyrkjegarden. Dei kom på plass rett før fellesferien, NOA har gjort ein kjempefin jobb, og vi vart utruleg fornøgde med benkane.

I sommar vart det sendt ut gavebrev til alle husstandar og næringsdrivande i Kvam, vi vil nytte høvet til å takke alle hjerteleg for støtta. Noko av pengane vil kome godt med når vi til våren fortset arbeidet med gravminnestativ til dei gamle gravminna vi har i Kvam.

Vi ynskjer å takke alle ved kyrkjekontoret og dei andre sokneråda i kommunen, alle frivillige og andre som i ein eller annan samanheng har vore innom kyrkja i året som har gått, for eit godt samarbeid.

Ynskjer alle ei riktig god og fredfull jul og eit velsigna godt nytt år !

For Kvam sokneråd, Anita Lillereiten

Julehelsing frå Sødorp sokneråd

Vi ønsker alle sambygdingar ei god og fredfull jul.

La oss ta vare på kvarandre , og la oss ikkje gløyme kvifor vi kan feire jul.
Vi sender ei ekstra stor helsing og takk til alle dei flinke tilsette i kyrkja vår.
Soknerådet ønsker Terje eit varmt velkome og håpar han vil lykkast i gjerninga.

I det stille, til de små.
bringer Jesus håp og fred.
Og han kommer, da som nå,
fra sin himmel til oss ned.
Julenatt med lys og glede
minner oss om Gud som kom.
Evig er han her tilstede.
Nå står grav og krybbe tom.

(Bjørn Eidsvåg)

Med ønske om HÅP og FRED for det nye året. GOD JUL!

Julehelsing frå Sødorp sokneråd
Eva Hilde Bakken

Julehelsing frå Kvikne sokneråd

Snø i bakkane, sol som slit seg over horisonten og kuldegrader ber bod om at det er vinteren som er i anmarsj. På den nordlege halvkula er det også eit teikn på at julehøgtida nermar seg.

Eit år går så fort når ein ser attende. I denne mørketida kan det gi høve til refleksjon over det som ligg bak, som kan kaste ljos over tid som har gått.

Så har vi det alle ulikt; nokon har mista ein dei var glad i, andre slit med sjukdom og andre plager og atter andre har hatt eit velsigna godt liv i året som ligg bak. Uansett, så må vi alle gå vidare og ta imot dei dagar og veker som kjem.

Se himlen ligger og hviler
på jordens gule strå
vi står rundt krybben og smiler
for vi er fremme nå .

Her kan vi drømme om den fred
som vi skal eie en gang.
For dette barn har himlen med
og jorden fylles med sang. (Eivind Skeie)

Soknerådet vil med dette helse til alle i soknet som har mista ein av sine i året som gjekk og til dei som slit med helsa på ymse vis. Soknerådet er også glade for alle som har gitt sine bidrag til kyrkja og har omtanke for ho. Glade også for alle som er født inn i bygda, dei er del av framtida vår.

Takk for godt samarbeid med alle som arbeider i kyrkja og som gjer sitt beste for at arbeidet skal bera frukt og leva vidare.

God jul og godt nytt år til alle i Kvikne sokn.

For Kvikne sokneråd
Kristian Ekre

Salmekveldene bringer salmeskatten videre!

Salmekveldene er stedet for å bli kjent med salmeskatten. I høst har elever i 2.klasse på musikklinja ved Vinstra Videregående Skole, vært med å formidle salmeskatten i form av sang og musikk på ulike instrument.

Kantor Cindy samarbeider med lærere og elever ved skolen, som gjør salmekveldene til å bli en kulturkveld i samspill med oss som er tilstede. Utvalget av gamle og nye salmer gjør salmekveldene til et godt fellesskap for alle aldre.

Sanggleden og nysgjerrigheten er en god kilde til å bære en viktig kulturarv videre. Salmer kan være bibelske eller knytta til tiden i kirkeåret, og de kan synges individuelt eller i fellesskap. En salmedikter har sagt at en salme er enn mer tekst og melodi. Den blir først en salme når den synges, og det gjør vi på salmekveldene og gudstjenestene.

Vi retter ei stor takk til elevene som har vært med i høst og til sokneråda for bevertning på salmekveldene.

Datoene for salmekveldene våren 2018 er ikke avklart enda, men de blir gjennomført i januar/februar/mars. Så følg med på plakattavla der du bor, kirkens facebookside og i dagspressa. Velkommen er du!

Kantor Cindy og diakon Ingunn

14-18 møte på Vinstra

Tekst og foto: Reidun Frikstad Lunde

28. september hadde Nord-Gudbrandsdal prosti møte i Kirkestua på Vinstra. Tema for dagen var trosopplæring og tiltak i menighetene våre for ungdommer mellom 14 og 18 år. Sammen med oss på dette møte hadde vi folk fra Hekta og KFUK-KFUM. Trosopplæringsrådgiver ved Bispedømmekontoret på Hamar, Berit Kristin Klevmoen, ledet møtet. Både Hekta og KFUK-KFUM fortalte litt som sine leirer og andre arrangementer og tiltak som de har for ungdom i denne aldersgruppen. Det var en dag med mange ideer og gode diskusjoner rundt fremtiden for denne aldersgruppen. Noen tydelig konklusjon for videre arbeid ble ikke tatt på dette møtet, men det skal jobbes med fremover i alle menighetene i prostiet.

Takk til alle som bidro på dette møtet!

F.v.: Åse Mari Kessel, Hekta, Hildegunn H. Ruset, trosopplærer i Nord-Fron, Berit Kristin Klevmoen, rådgiver trosopplæring Hamar bispedømme, Ragnar Løsnesløkken, kirkeverge i Nord-Fron, Jens Petter Ous, sokneprest i Nord-Fron og Hans Martin Vilberg, KFUK-KFUM

Kvamstunet:

Brunost og høg trivselsfaktor!

Det er stor trivselsfaktor på Kvamstunet. Her er gjengen som får sin fortente kaffipause etter 3,8 km i tungt snøføre! Frå venstre: Aud Byrløkken, Magnar Killi, Helge Næprud, Petra Jensvoll, Anne Marie Klevstadlien, Bodil Iversen, Aud Aaseng, Bjarne Iversen. Foto: Kj Ruset.

– Til og med brunosten smake' bære på Kvamstunet! Denne sterke uttalen frå ein av dei som jamt finn vegen dit, seier det meste om kva Kvamstunet kan bety for folk som sit einsame med brødskiva si heime.

Kyrkjebladet slær på tråden ein dag sist i november:

– Det er frå Kyrkjebladet!

– Vent litt, så kjem ho Aud!

– Hallo ja! Oss kjem rett frå trimturen vår, som ein gjeng med snomæinne! Du er velkommen innom til lunsj!

Sanneleg, det er tett snødrev etter «gamle E6», men vi finn då fram til slutt. «Snømennene» har kledd seg i sivil, og har sessa seg ved lunsjbordet. Ingen av dei er pensjonærar ved Kvamstunet, men dei har sine faste møte her, ikkje minst på onsdagane, med trimtur. Brødskivene smører dei seg sjølve på kjøkkenet, men Aud spanderer bløtkake. Dei fortel at turen i dag var på 3,8 km, ifylgje steg-teljaren. Ikkje verst, i tungt snøføre!

– Vi let oss ikkje stoppe av dårleg vér ! forklarar Aud. – Om det bles, regnar eller om det er glatt, så går vi turen vår.

Aud Byrløkken er dagleg leiar ved Kvamstunet. «Dagleg» er forresten litt for mykje sagt, ho er der måndag, onsdag og fredag. Aud fortel om opplegget:

– Måndag er det handarbeid, mest strikking. Onsdag er fast turdag. Vér og føre har ikkje stoppa oss ein einaste gong! Fredag møtest oss til kaffi, bingo og middag. Vi må skryte av middagen som oss får frå Sundheim kvar fredag.

– Reine restaurantmiddagen! skyt Bjarne inn.

– I haust har oss hatt to fine konserte', med Hans Arne Arntsen i oktober, og Sven Nyhus og Jon Faukstad i november, fortel Aud.

Aud har vel 20 namn på lista over dei som møtest på Kvamstunet. Ho fortel at dei har godt samarbeid med Sanitetsforeninga. Kvamstunet vert og mykje nytta som selskapslokale, t.d. til konfirmasjon. Pensjonærane kan og få frisør og fotpleie ved behov. Det neste på programmet no er det tradisjonelle julebordet, i år 6.des kl 17. Der plar det vere fullt hus. NB! Det er påmelding til dette arrangementet. Ved julebordet og andre spesielle tilstellingar får Aud hjelp av mange frivillige.

Kyrkjebladet takkar for seg, og ynskjer forsamlinga ei god adventstid!

KjR

Fra Tokyo til Byrevegen

Norges- og Vinstra-entusiasten Akiko forteller til Kyrkjebladets lesere

Norge er verdens vakreste land! Jeg elsker Norge!

Vår Japanske sambygding Akiko Kampestuen er ikke snau med lovordene for sitt nye hjemland, som hun kom til for 45 år siden.

– Jeg har reist i over førti land, men ingen er vakrere enn Norge! forsikrer hun.

Og så forteller Akiko om drømmen hun hadde under oppveksten i en av verdens folkerikeste byer, Tokyo. Akiko gikk i femte klasse da filmen om den sveitsiske jenta «Heidi» gikk for fulle hus på kinoene der. Filmen vekket drømmen i Akiko:

– Alt européisk var populært i Japan etter krigen. Jeg ble helt betatt av Heidi-fortellingen og Sveits. Dit ville jeg reise! - Men så fant jeg et enda vakrere land! Norge har fjordene og kysten, havet og det arktiske nord. Ingen andre land kan måle seg med dette!

Sammen med sin Arvid har Akiko reist mye i Norge, så hun vet hva hun snakker om. Arvid ja - det er vel ikke unaturlig å tro at det tross vakre fjorder og majestetiske fjell var han som dro henne hit den gangen i 1972? Akiko forteller gjerne:

– Etter krigen var det et sug i Japan etter alt utenlandsk. Européisk litteratur ble oversatt, og jeg leste mye: Thomas Mann, Herman Hesse og franske forfattere. Ingmar Bergmann- filmene var og populære. Jeg så filmene, og ble interessert i Skandinavia. Jeg leste også Ibsens «Peer Gynt» og Bjørnsons «Synnøve Solbakken».

Akiko er glad i kunst. Her på kjøkkenet med bilder laget av venner og familie, alle med en spesiell historie (Foto: kj. Ruset).

Akiko og kusine Ruriko i sine kimonoar ved barnebarnet Thor sin dåp i Sødorp kyrkje. (Foto: familie).

– En av mine brødre hadde skiklubb i Tokyo. Vi reiste ofte til Nagano for å stå på ski. En spesiell hendelse var det da den norske kongen forærte ski til det japanske forsvaret. Det var etter en ulykke, der japanske soldater hadde omkommet under en vintermanøver.

– Alt vakkert har vært viktig for meg hele livet. På havna i Tokyo hadde jeg lagt merke til store båter som var mye penere enn alle andre. Det var de norske båtene. Jeg jobbet litt på et utested der sjøfolk vanket. Hadde lært meg engelsk, og kunne prate litt med folkene. En dag kom Arvid dit. Han var den vakreste mann jeg hadde sett! Blå øyne og blondt hår! Jeg ble veldig forelsket!

Heldigvis for Akiko var det gjensidig! Før de visste ordet av det var Akiko og Arvid gift! Arvid hadde da skrevet til sine foreldre på Vinstra og fortalt at han hadde truffet ei japansk jente som han ville gifte seg med. Far svarte at hvis hun var like god som de japanske bilene, var det greit!

– Jeg ble litt fornærmet da! skratter Akiko. – Jeg syntes ikke det var morsomt å bli sammenliknet med en bil! Men jeg tilgav svigerfar, og ble veldig glad i mine svigerforeldre Anne og Anton.

Da Akiko traff Arvid, var hennes egne foreldre døde – far da Akiko var bare fire år, mor da hun var tjueto. Nå

følte Akiko seg fri til å reise, og realisere drømmen hun hadde hatt siden hun var liten. Hun hadde forberedt seg godt!

– Jeg hadde tatt et ekstra kurs i engelsk, og så lærte jeg meg esperanto! Trodde at det kunne brukes ute i verden. Det var nok bortkastet, men engelsken fikk jeg nytte av.

Akiko fikk hyre på båten til Arvid. Båten het «Sonja», ikke unaturlig siden rederiet het Onstad! Rederen var Niels Onstad, Sonja Henies mann.

– Første jobben om bord var å vaske i bunnen av båten. Men snart ble jeg forfemmet til offisérs-messa, der jeg serverte kapteinen og fire andre. Ferden gikk til Pembroke i Wales, og videre til Lisboa og så til Nigeria. Derfra tok vi olje til Bahamas. Det ble tre turer mellom Nigeria og Bahamas. Da vi kom dit på den tredje turen, var jeg gravid. Da mønstret jeg av og reiste hjem til Tokyo for å føde. Stefan ble født i 1972.

Nå var både Akiko og Arvid ivrige på å reise til Norge. Men billetten var dyr, og de måtte ut igjen for å tjene til hjemreisen. Svigerinne og bror til Akiko tok på seg å passe Stefan som da var noen måneder gammel. Akiko og Arvid seilte noen turer mellom Japan og USA, og så var økonomien sikret. Akiko gikk i land i Tokyo, mens Arvid ble med tilbake til Los Angeles. Derfra fløy han hjem til Oslo, mens Akiko tok flyet direkte dit fra Tokyo. Det ble en reise for livet. Vinstra ble fra da av Akikos sted på jorden.

Sine første minner har Akiko fra Nord-Japan. Dit hadde familien blitt evakuert fra Tokyo under krigen. Akiko vokste opp sammen med fem eldre søsken, to søstre og fem brødre. Akiko var attpåklatten som kom 10 år etter den nest yngste. De flyttet tilbake til Tokyo da Akiko var åtte år.

– Min mor og søsknene mine var alle opptatt av kunst. Mor laget japanske dokker, og en søster og en bror malte. Min bror Kichijiro på åttifire, arbeider fremdeles som kostymeansvarslig ved et av Tokyos No-teater, «No-gakudo-teateret».

«No» er en åttehundre år gammel japansk teater-tradisjon, forklarer Akiko. Kichijiro er nå den siste av hennes søsken hennes som lever.

Akiko forteller at da hun gikk ut av ungdomskolen, anbefalte en lærer henne å ta kunstutdanning. Men hennes eldste bror tenkte annerledes.

– Han var farsfiguren i familien, forteller Akiko. – Sammen med kona drev han tre frisørsalonger i Tokyo. Han sa: «Du må bli frisør!» Han tenkte praktisk. Man måtte ha noe å lev av! Da tok jeg frisørutdanning og fikk mitt fagbrev.

Dermed var yrkes-karrieren staket ut. Da Akiko som ung og nybakt mor kom til Norge, ble utdannelsen til nytte. Den hjemvendte sjømannen Arvid måtte skaffe seg en fagutdannelse på land. Det ble et kurs i forskalingssnekring på Kapp, Vestre Toten. De bosatte seg på Gjøvik, og der fikk Akiko både jobb og leilighet ved en frisørsalong i Gamle Trondheimsvei. Men ferden gikk snart tilbake til Vinstra. Akiko ble ansatt i frisørsalongen til Ragnhild Bjørkhaug. I 1977 etablerte de seg med bolig og egen frisørsalong i Høglia. Samme år ble datteren Mio Cathrine født. I 1979 bygget de sitt eget hus på tomten til Arvids foreldre i Torehaugvegen, og fra da av var Akikos salong et kjent og kjært begrep på Vinstra: 1979-87 i Torehaugvegen, 1987-89 i Folkets Hus, og fra 1989 i Nedregate. Da Mio Cathrine tok over salongen med navnet «Miocat», flyttet de til Pettersen-huset i samme gate.

1995 ble det tunge året for Akiko, Arvid og Mio. Den høsten ble Stefan borte. Stor leteaksjon ble iverksatt, men først på våren ble Stefan funnet i Laugen. Han ble bisatt for fullsatt Sødorp kirke i juni 1996. Hendelsen ble både et vendepinkt og en langvarig prøvelse for Akiko, Arvid og Mio.

– Livet ble snudd opp-ned. Jeg måtte gå i meg selv. Hva er meningen, hvem er jeg? Jeg leste mye, og gikk til psykolog. Jeg var glad jeg hadde jobben. Den holdt meg på en måte oppe.

Det ble etter hvert viktig for Akiko å gå tilbake til sine japanske og buddhistiske røtter.

Strikkedokkene til Akiko har blitt populære! Foto: Kj. Ruset.

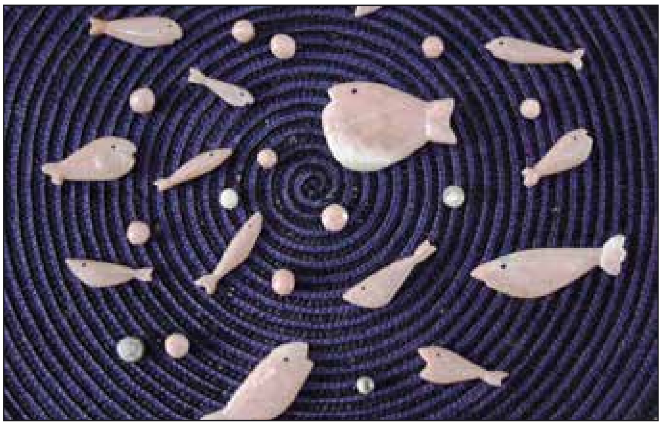

Akiko lagar selv bilder i mange format og i ulike materialer. Her har hun samlet figurar i stein som hun har slipt i hobbyrommet på Gammelbanken.

Dette bildet har Akiko kalt «Min livsreise», der hun også minnes de av sine kjære som har gått bort.

– Vi hadde gitt barna våre japanske navn, Stefan *Toru* og *Mio* Cathrine. Det japanske har blitt viktigere for meg med årene. Nå måtte jeg hjem til Japan for å finne ut av ting. Jeg måtte gjøre det på min måte.

Akiko forteller om sin japanske pilgrimsreise. I fjorten dager reiste hun rundt til i alt førtifire buddhistiske klostre. Etter en gammel buddhistisk tradisjon ble det gjennomført forbønn for Stefan Toru.

En ny prøvelse meldte seg: Akiko fikk brystkreft.

– Da tenkte jeg: «Nå skal jeg gjøre det jeg vil».

Det var drømmen om kunsten som ikke ville slippe taket. Akiko tok permisjon fra salongen, og søkte seg til Nansen-skolen på Lillehammer, med billedkunst som et hovedfag. Hun bodde på internat sammen med de unge, og var hjemme i helgene. Med Vegar Stalsberg som kunstlærer og mange interessante forelesere, blant annet Arne Næss, ble det et givende år. Akiko har et klart syn på kunst:

– Kunst må kommunisére! Å lage en god suppe kan være like bra kunst som noe annet! Folk kan nyte suppen, og ha felleskap i måltidet.

Akiko har selv vert kreativ i mange format. Fra salongen husker folk fantasisrike dekorasjoner og vakre bilder, signert Akiko. I Byrevegen har hun skapt en ekte japansk hage i minimalistisk stil.

– Minimalismen er veldig japansk. Det er mye folk og liten plass, så japaneren må skape sin hage på et minimum av kvadratmeter, forklarer Akiko.

Det siste Akiko har satt i gang med, er strikking av dokker. De har blitt veldig populære. På Byfesten i høst ble hun utsolgt, men produksjonen fortsetter i stor stil.

– Det som betyr noe for meg nå, er barn, natur og alt som er vakkert. Ingenting annet interesserer meg!

Barna er i første rekke barnebarna Thor (7) og Margrethe (5), som ofte er hos Akiko og Arvid. De nyter å være besteforeldre.

– Det er godt å falle til ro! Hverdagen er allright. Det er viktig å finne sin plass. Jeg kjenner at det er godt å være her!

Det kommer med ettertrykk. Men falle til ro? Jo, det føles nok slik for Akiko, som har hatt en lang og travel yrkeskarriere. Listen over ukentlige aktiviteter forteller likevel om en særdeles aktiv pensjonist:

– Mandag: matservering fra Sundhein i regi av Frivilligsentralen

– Annenhver onsdag: Dugurdstreff på Gammelbanken

– Torsdag: kafé med innvandrerkvinnene på Gammelbanken

– Annenhver fredag: tilstede på Sundtunet under personal-møtet

– Og ellers på tilkalling: følge eldre til tannlegen eller til sykehuset

Og likevel: denne aktive damen har en ro i seg, og møter «Kyrkjebladet» slik frøninger har kjent henne i alle år, som den åpne, vennlige og engasjerte. Slik er hun en god ambassadør, både for Japan, Norge og Vinstra. Vår alles Akiko!

KjR

Kyrkjestaben takkar for samver og samarbeid i året som har gått, og ynskjer alle ei

velsigna høgtid og eit godt nytt år!

Redaksjonen ynskjer det same for alle sine lesarar!

Kvinnekaféen på Gammelbanken

Annankvar torsdag er det kvinnekafé på Gammelbanken. Innvandrarkvinner og kvinner frå Nord-Fron møtest til sosialt samvar, trim og ymse handarbeid. Dagleg leiar Laila Fjellseth (til høgre på bildet) er fornøgd med frammøtet denne torsdagen i november. I dag er det kvinner frå Eritrea og Syria som møter opp. Dei kjem rett frå norskundervisninga. Laila fortel at fyrst er det litt trim som Gry Korsletten står for, og så er det mat. Måltidet er viktig. Førre gong var det syrisk mat, og gongen før det lapskaus. I dag er det norsk mat, brød og pålegg. Foto: Kj. Ruset.

Mykje trivsel på kvinnekaféen! Foto: Kj Ruset.

Akiko studerer kartet over Eritrea saman med eritréiske Nasrit. Foto: Kj. Ruset

Minne frå Klukkargarden 1953-1956

Tre skulevenninner fortel

I desemberutgåva av Kyrkjebladet 2016 las vi om klokkaren og læraren Paal Kleiven, fint og interessant fortalt av sonen Hans Petter. I samtale med redaksjonen for Kyrkjebladet kom det ynskje om nokon kunne fortelja litt om skuletida hos Paal Kleiven. Så har vi gjett oss ilag tre Sødorp-jenter, født 1944, og plukka fram nokre minner frå skuletida vår. Vi er Anne Marie Skar Sandvold, Inger Lindvigsmoen Tveraas og Aase Toxe Tveit.

Fyrst var det småskulen

Det var tre klasserom i skulebygningen i Klukkargarden. I 1etg var Marie Bjørgum med småskulen i eitt av romma, og Paal Kleiven og storskulen i det andre. I andre høgda var Johannes Kolaas lærar, også med elevar frå storskulen. Vi gjekk annankvar dag 3 dagar i veka,. På den tida var laurdag skuledag. På inngangsdøra til skulen sto eit skilt: HOST IKKJE MOT NOKON - SPUTT IKKJE PÅ GOLVET. Det var frå tida før sjukdomar som tuberkulose vart førebygd med vaksine.

I storskulen

Etter 2 gode år hos Marie Bjørgum kom vi i 3 klasse over til storskulen og Paal Kleiven, i eit ljost klasserom med mange glas og god utsikt. Vi meiner å hugse at sume sat ved enkeltpultar medan andre hadde dobbel pult.

Dette var i 1953. Det hang så fine teikningar på veggene hugsar Anne Marie, - laga av dei som gjekk i klassene over oss. Paal var sjølv ein ivrig og flink teiknar og målar. Han var også ein tålmodig og trygg lærar. Framfor alt var han flink til å fortelja, og gjorde dei ulike faga spennande for oss. Utanom ei og annor episoda, som han takla med innsikt og klokskap, var det alltid god stemning i klassa.

Tran

Ikkje alle var like glade i tranflaska som sto borti skapet. Den kom fram kvar einaste gong vi skulle eta. Da laut vi finne transkeia vår. Den låg i sekken. Vi sto på rekke og venta. Den som hadde "glømt" skeia måtte bikke hugu bakover og gape høgt, - så helte Paal ned ein passe stor skvett.

Salmar

Som klokkar og kyrkjesongar kunne Paal mange salmer, som han lærte oss. Anne Marie fortel at da ho oppdaga at mor hennar hadde ei salmebok med dei same salmene i, så brukte ho boka og song til blada vart heilt frynsete.

Ball-leikar

I friminutta føregjekk det litt av kvart. Mykje leik med ball, som kanonball og stikkball, og bortved doveggen var det fint for oss jentene å kaste ball på veggen. Vi hadde med ball frå heime, i ei nett, og det var nok ikkje så lite konkurranse om å ha finaste ballen med god sprett. Det var vel eit spel som heitte tier`n ?

Mjølk i klesvasken

Det var fort gjort å koma borti Brustugu. Der var det høge tre som sume likte å klatre i, men vi er ikkje sikre på om læraren vår tykte det var greitt.

Men den vesle bekken som rende der, den var fin. Og var det varmt i været kunne vi sitta der med nista vår og mjølkeflaska. Det hende mjølka vart sur i varmen og ein gong var det fleire som tømte mjølka si i bekken. Da kom det klage frå Helga nedi Moa, for ho dreiv og skylte klede akkurat da.

Elles var det vanleg å få med seg saft til nista i den varme årstida.

Gulrotslang

I Brustugun hadde dei ein gulrotåker på andre sida av bekken. Og det var så fristande, at ein gong var det fleire av skuleungane som tok til å rive opp gulrot og ville eta. Men da kom han Edgar Hagen i ein faderleg fart.

Ski og kjelke

Om vintrane brukte ungane både ski og kjelke til skulen. Da var grinder og le` teke bort og i friminutta gjekk vi heilt oppå Nordgard Toksejordet og køyrde ned att. Det var høg fart og stor jubel.

Geiter i skulegarden

Aase kjem ihug at ein haust, - da kom heile geiteflokken frå Nigard Toxe nedover mot skulen i eit friminutt. Ungane vart heilt ville og geitene tok gjerne imot både klapp og kos. Men bukken var også med, og dette var seinhaustes. Det lukta bukk lang lei. Ungane frå Vinstra hadde sjølsagt ikkje lært at dei laut unngå nærkontakt med bukk om hausten. Dei klappa og leika med han, særleg gutane. Seinare fekk vi høre om fortvilte mødre som hadde fått heim ungar med så sterk ei lukt i kleda, at ikkje eingong vask hjalp. Kleda måtte kastast!

Paal og Nora

Det hende at storfriminuttet vart langt. Men Paal hadde kontroll. Han sat nedi bustaden sin, rett innafor glaset, med god utsikt over skulegarden. Var leiken god let han oss halde på.

Måtte han ein sjeldan gong ta seg fri, så kom ho Nora, kona hans og var vikar. Det var også triveleg. Sjølv sa ho at ho var litt strengare enn Paal.

Kongen kjem!

Palmelaurdag var ein spesiell skuledag. Da kom dei kongelege for å feire påske i Sikkilsdalen. Det var vanleg mykje folk møtte fram på stasjonen for å sjå Kongen med fylgje spasere bort til Amundsen Hotell. Den dagen gav Paal oss fri, men vi måtte koma attende til skulen når alt var over.

Juletrefest med plissé-skjørt

Vi øvde på underholdning til juletrefesten, som vart halden på Folkets hus i romjula. Det var stor spenning og forventning knytt til denne festen. Vi hadde fått eitt eller anna nytt kleplagg ,- plissé-skjørt var i vinden den gongen. Nå skulle vi pynte oss og ha det moro ilag. Inger fortel at ho gleda seg så til denne festen at ho heldt nesten ikkje ut. Kleda ho skulle ha på seg låg klar frå tidleg på dagen. For å gjera tida stuttare la ho seg til å sove nokre timar. Så vart det endeleg tida, og far hennar kom køyrande med hest og sluffe. Dei sette seg oppi og det bar nedover frå Toksekleiva den lange og bratte vegen i mørkret.

17.mai

17 mai var også ein dag vi knyter i hop med Sødorp skule. Frå der gjekk barnetoget med hornmusikk, flagg og hurrarop til Sødorp kyrkje. Kyrkja var heilt full med folk. Det hende at vi ungane måtte sitta rundt alterringen. Og så reiste han seg han Paal, læraren vår og las klokkarbøna: *"Herre, eg er komen inn i dette heilage huset ditt…."* Det var ei høgtidsstund som festa seg i minnet for all framtid.

Skulevegen

Det blir naturleg å nemne litt om skulevegen vår også. Både Inger og Anne Marie hadde lang veg. Særleg Inger fortel om den tungvinte og lange skulevegen sin frå Toksekleiva. Frå 3 klasse gjekk ho mest åleine, på eit råk, nedover hamnlykkja og jordet på Nigard Toxe. Om vinteren kunne snøen nå opptil kneet eller vel så det. Ho drog av garde tidleg om morgonen , og ho hugsar enda ugla sine uhu - uhu der ho gjekk åleine i mørkret og stabba. Ho var redd, både for vegen og for å koma for seint til skulen. Ho gjekk ofte innom Aase og dei fylgdes siste stubben. Folk var på sætrene langt utover hausten. Inger var ein av dei som brukte mjølkebilen frå Fremre Fiskedalen og til skulen heile hausten. Ho vart bilsjuk kvar einaste tur. Når ho gjekk av bilen nedmed skulen var ho så kvalm at munnen var full av væte. Elles gjekk vi ofte i fylgje fyrste delen av heimvegen. Da hende det vi krangla, og det var to mot ein. Det skifta på kven som var den eine. Neste dag var vi oftast venner att.

Forteljaren Paal

Som vi har nemnt før, Paal var ein flink forteljar. Han fortalde så levande om Per Gynt på Hågå at vi tykte vi var med når Per kom på ski nedover Sødorp-bygda i måneskin, hoppa over skigarden på Hågå, og fortsette heilt ned på flata ved Brandvoldsgardane. Historia om den bergtekne jenta frå Solbjør laut han fortelja fleire gonger. Siste timen las han ofte spennande bøker for oss.
Med ei tåre i augkroken minnest vi også historia til Per Sivle «Berre ein hund», om hunden Hall som fekk ein slik trist lagnad, og Jakob Breda Bull si gripande forteljing om Vesleblakken. Og songar som Vildanden, Lykksalig Lykksalig, og Milde Jesus. - Vi fekk ofte stiloppgåver som appelerte til både fantasi og forteljarevne. Da var det lett å dikte vidare på Paal sine historier og gjera dei til våre eigne.

Dette var nokre glimt frå skuletida vår i Klukkargarden. I 5.klasse flytta vi til ny skule på Brakje-jordet. Dette var enten på seinhausten 1955 eller på nyåret i -56. Da tok ei ny epoke til. Men Paal var læraren vår heilt til vi gjekk ut av 7 klasse våren 1958.
Vi minnes Paal Kleiven med glede og takksemd.

God jul til alle!

Helsing
Anne Marie Skar Sandvold, Inger Lindvigsmoen Tveraas og Aase Toxe Tveit

Vi er her for deg, om du treng nokon å snakke med, ein som lyttar, eller du ynskjer forbøn. Tilbodet er gratis og vi har teieplikt.

Sokneprest Jens Petter Ous Tlf: 61 21 62 93 Mobil: 975 74 993
E-post: Jens.Petter. Ous@nord-fron.kommune.no

Sokneprest Terje Elvestad Tlf: 61 21 62 94 Mobil: 456 11 772
E-post: Terje.Elvestad@nord-fron.kommune.no

Diakon Ingunn Liseter Mobil: 976 82 694
E-post: Ingunn.Liseter@nord-fron.kommune.no

Den norske Kyrkja i Nord-Fron, Kyrkjekontoret: Tlf: 61 21 62 90

KIRKENS SOS
HEDMARK OG OPPLAND
Tilgjengelig for deg er også https://nettkirken.no/ og www.kirkens-sos.no

Julegaver som gleder

9 av 10 nordmenn sier de hadde blitt vel så glad for å få noe annet enn harde pakker under treet. Men hvordan finne de gode gavene?

For ti år siden var det ikke vanlig at det dukket opp kort med geiter under norske juletrær. I dag gir imidlertid 1 av 10 nordmenn såkalte etiske julegaver. Mathilde Stray Øksendal (24) er en av dem som i år gir vekk gavekort på kylling og trygghet for barn.

- Jeg husker da min tante spurte om jeg var gammel nok til å få en geit i julegave. Jeg sa nei. Noen år senere fikk jeg det likevel. Egentlig ble jeg litt sur, ler Mathilde.

To kylling til prisen av en

Nå har hun imidlertid selv lagt inn et stopp hos Strømmestiftelsens lokaler under julehandelen.

- Jeg kan jo ikke akkurat røpe hva jeg har kjøpt til hvem, for det må jo være en overraskelse. Men jeg har et tips jeg kan dele: Det går jo for eksempel an å gi en kylling til 75 kroner i tillegg til en annen gave. Mine nevøer og nieser klarer ikke å finne ut hva de ønsker seg når jeg spør dem. Når en tiåring ikke kommer på noe de har lyst på, da trenger de kanskje ikke så mye mer heller? Så i år satser jeg på en kombinasjon: Nevøer og nieser får en kylling hver. Dermed får de noe av varig verdi, noe som minner dem om at de er del av en større verden – og i tillegg får de en litt mer ordinær gave, sier Mathilde.

Mathilde har også tenkt å gi "Stopp et barneekteskap"-kort til en kvinne hun kjenner svært godt, men som hun ikke vil røpe navnet.

- I høst har jeg og min mor fulgt med på Aftenposten sin TV-serie Motherhood. Serien som er laget i samarbeid med Strømmestiftelsen, viser hvilke utfordringer mødre i Nepal står overfor. Etter å ha sett serien og blitt klar over at mødre kan føle seg tvunget til å selge barna sine, så føles det naturlig å gi et sånt gavekort til en mamma som aldri trengte å stå overfor tilsvarende valg, sier Mathilde.

Julegavetips

Det er hun ikke alene om. For mange kan det oppleves som vanskelig, og ikke minst tidkrevende, å finne de gode julegavene.

Hele 4 av 10 ønsker seg et varig minne, mens kun 1 av 4 ønsker seg harde pakker. Det er gode nyheter både for miljøet og for bistandsorganisasjoner. Det finnes gode tips for den som ønsker å glede andre med julegaver, men som likevel ønsker å holde kjøpepresset nede.

Her har vi samlet et knippe tips for de som lurer på hva de skal gi til den som tilsynelatende har alt. Kanskje kan det gi noen tips til hva du kan kjøpe til besteforeldre som bare ønsker seg "snille barn" eller til svogeren som ikke ønsker seg noe under 1000-lappen. Og kanskje gir det også tips til hva du selv kan ønske deg!

Tips for den som ønsker å gi og få mindre ting og tang:

- Ved å skrive ønskeliste er du faktisk med på å bidra til mindre sløsing og forbruk. Ved å fortelle de rundt deg hva du ønsker deg og trenger, er sannsynligheten større for at du får noe som blir brukt. En gave du ikke får brukt forurenser like mye som noe du faktisk trenger!
- Et annet tips er gjenbruk. Ikke bare er det i vinden om dagen, men også helt genialt. Bruksgaver som ski, skøyter og slalåmsko trenger absolutt ikke kjøpes nytt, det byttes likevel ut annethvert år fordi barna vokser ut av det. Hva med å kjøpe et vakkert porselensfat til en venninne fra en lokal bruktbutikk?
- Kjøp opplevelser! For eksempel kinobilletter, teaterbilletter, inngang til svømmebasseng eller gavekort på kafe.
- Lag ting selv. Mange setter stor pris på å få noe som er hjemmelaga. Det viser at du har brukt tid og omtanke på gaven. Du kan for eksempel fylle et glass med knekkebrødblanding, lage badesalt eller bake noe.
- Gjør som Mathilde og gi en etisk julegave. Og kanskje et enda bedre tips: Ønsk deg en etisk julegave selv.

Hellegangane på Kvam Kyrkjegard

i Kvam er gamle og i ferd med å gå i oppløysing; det vil seie: Hellene deler seg og vert trakka i sund. Vi ser også at hellegangane vert liggande lågare enn plenane på sidene, noko som gjer at det på vinterstid vert liggande vatn på hellegangane og dette frys sjølvsagt til is. Med det vert hellegangane lett til fare for dei som ferdast på kyrkjegarden vinterstid.

Soknerådet i Kvam har drøfta dette problemet, og sett på kva som kan gjerast. Soknerådet ynskjer følgjande løysing: Hellene vert fjerna og området der hellene har vore, vert fylt opp med jord, og så vert det sådd til med plen. Dei hellene som kan nyttast, vert lagt oppå steingardane rundt kyrkjegarden, slik det no er på steingarden mot vegen. På den måten vil ein hindra at steingarden vert øydelagt når vatten renn nedi og vert til is vinterstid. Vi har hatt noko problem med dette den siste tida. Eit slikt arbeid må sjølvsagt gå over noko tid, slik at graset får tid til å gro der det vert sådd til.

Gangvegane på kyrkjegarden vil då i framtida vera grøn plen (Unnateke hellegangen frå riksvegen og inn til hovudinngang i kyrkja). Erfaringane frå dei andre kyrkjegardane i Nord-Fron, med grasplen der det er gangvegar, er gode. Det er pent og det er lettare og rimelegare med tanke på vedlikehald.

For Kvam sokneråd - Jens Petter Ous

Gravminner på Kvam kyrkjegard

Soknerådet har lenge jobba med å få til stativ for gamle gravminner på Kvam kyrkjegard. No ser det ut til at det skal la seg gjera å realisera denne draumen. Trevirke har vi fått. No gjeld det å finna den beste plasseringa for eit slikt gravminnestativ på kyrkjegarden. Vi har sett litt på andre kyrkjegardar, både med tanke på utforming av gravminnestativ og plassering. Det er viktig at historia vert teke vare på og at dei gamle gravminna ikkje vert ståande for lenge under open himmel; særleg klebersteinane vert slitt ned av vèr og vind.

Og då kjem eg til noko av det som motiverer desse orda: er det nokon som har liggande nokre skifertaksteinar som ikkje vert brukt heime? Kanskje kunne desse vert til takstein på gravminnestativa på kyrkjegarden. Ta kontakt med kyrkjetenar Svein Fredrik Kjæstad (908 45 584) eller underteikna (975 74 993).

Jens Petter Ous – denne gong på vegne av soknerådet i Kvam.

Slik kan eit gravminne-stativ sjå ut. I Kvam vil ein ha skiferheller på taket (sjå tekst), Foto: J.P. Ous.

Konfirmantjubileum

I dette nummeret av Kyrkjebladet finn du mange bilete av konfirmantjubilantar. I kvart sokn har vi samling for jubilantane i september månad. Soknerådet inviterer til gudsteneste og påfølgjande samling med god mat og triveleg samvær. Det er godt å møtast og prate saman, og minnast ei viktig tid i livet. Minne vert friska oppatt. Artige historier frå konfirmanttida vert delt.

For mange er desse samlingane eit kjærkome høve til ein tur attende til bygda ein vaks opp i. Så ser vi også at det er mange av dei som ikkje lenger bur i Fron som kjem på konfirmantjubiléa. Om eg skulle kome med eit ynskje for desse samlingane, så var det at endå fleire av dykk som framleis bur her i Fron også stiller opp!

Velkommen til konfirmant-jubiléum !

Jens Petter Ous

Konfirmant-jubilantar Kvikne 2017

50-års konfirmantar

F.v: Aase Aanstad, Jorunn Irene (Syverstuen) Espedal, Esther Anne (Smikop) Fedreheim, Randi (Nyfløtt) Espe, Åse (Dahlen) Slåstuen.
Bak f.v: Einar Espe, Åge Silliløkken, Guri Marie (Tungen) Hagen, Svein Arne Myhr, Even Pål Sletten.

Sokneprest Ingvald Skaare med 1967-konfirmantane i Kvikne.

Konfirmant-jubilantar Kvikne 2017

60-års konfirmantar

F.v: Jan Palmer Ovrum, Ivar Kleiven, Liv Grethe (Rusten) Veikleenget, Martha (Varpestuen) Blekastad, Magnar Wistad. Foto: JPOus.

Konfirmant-jubilantar Skåbu 2017

50-års konfirmant

Ole Petter Kleiven. Foto: Anne Mari Lo.

60-års konfirmantar

Foran f.v: Liv (Åsland) Hamre, Tordis Marie Sande Bak f.v Odd Hermann Blekastad, Rolf Blekastad, Jo Risdal. Foto: Anne Mari Lo.

Konfirmant-jubilantar Sødorp 2017

50-års konfirmantar

Foran f.v: Bjørg Helene Kolås, Åse Solveig Baukhol, Eva Bryhn Baukhol, Ingrid (Byrløkken) Kvålshagen, Unni Sissel (Karlsrud) Stavnhaugen.
2.rekkje f.v: Rolf Aasmundstad, Oddgeir Bratlien, Magne Petter Bakken, Halvard Mathias Green.
3.rekkje f.v: Odd Arne Skogen, Stein Solbraa, Oddvar Arne Venåsen.
Bak f.v: Kjell Slaaen, Steinar Roen, Anton Torbjørn Syverhuset, Ole Jordalsløkken.
Foto: JPOus.

Konfirmant-jubilantar Sødorp 2017

60-års konfirmantar

Foran f.v: Randi Margrethe (Brenna) Lunde, Odveig Audny Syverhuset, Margrete (Engum) Myhre, Maria Stenseng Røen.
2.rekkje f.v: Inger Storholm, Astrid Reidun (Roen) Sletten, Gerd Lillian Furuheim, Vigdis Margrethe Tamburstuen.
Bak f.v: Amund Lo, Halvor Palmer Gudbrandstuen, Terje Fredriksen, Arve Magne Mathisen.
Foto: JPOus.

70-års konfirmantar

Frå venstre: Bjarne Kolbjørn Hvattum, Kari Oddveig (Slåstuen) Lillegård,
Birger Edvin Furuheim, Guri Eva Solli, Karen Jøran (Hvattum) Holten.
Foto: JPOus.

80-års konfirmantar

Elida (Sandbu) Brånå,
Reidun Dagny (Kvammen) Hagen.
Foto: JPOus.

Konfirmant-jubilantar Kvam 2017

50-års konfirmantar

Foran f.v: Bjørg Bråthen Knuts, Mari (Kleiven) Været, Marit (Lund) Krok, Åse (Brendstuen) Fischer, Aud (Lien) Brendstuen.
Bak f.v: Anders Stø, Tor Ivar Klomstad, Arvid Magne Steine, Per Bjørge.

60-års konfirmantar

Foran f.v: Reidun (Lihaug) Næprud, Ingeborg (Myromslien) Bilben, Margrethe (Lunde) Dahlen, Arne Jan Randen.
Bak f.v: Knut Sveen, Ole Harry Hansen, Steinar Berge, Steinar Stormorken.

SpareBank 1 GUDBRANDSDAL
Tlf. 612 18 000 - Web adr: www.s1g.no

Vekstra
Regnskap Gudbrandsdalen
Avd: Vinstra, Nedreg. 63, 2640 Visntra
Avd: Fåvang, Stasjonsv. 1, 2634 Fåvang
Tlf 61 29 52 70

Flymoen Gartneri
Gammelgata 26, 2640 Vinstra - Tlf. 61 29 15 46 - 901 41 354

Vinstra libris
Peer Gynt Kjøpesenter | 2640 Vinstra
Tlf: 61 29 04 09 | vinstra@libris.no
www.libris.no/vinstra

Dale-Gudbrands Trykkeri a.s
2635 Tretten, tlf. 61 27 73 50.
www.dg-trykk.no

HÅREK
FRISØRSALONG
-KVAM-

CIRCLE K
Vinstra.
Tlf 61 29 04 01

TOYOTA
DOKKEN BIL AS
Tlf.61 29 29 20 Lomoen, 2640 Vinstra
http://vinstra.toyta.no - E-mail: post.vinstra@toyota

Hageland Bjørke
Tlf 915 750 74
Vi hjelper deg med blomster til begravelse og andre anledninger.
INTERFLORA

OM Bakken Bygg AS
ENTREPRENØR - HUS OG HYTTER
Lomoen - Vinstra
Tlf. 61 21 60 00
Fax 61 21 60 01

Bakken Begravelsesbyrå Tlf. 47 68 22 27

Gudbrandsdal Energi
Tlf. 61 29 47 00 - www.ge.no

Rondablikk
Tlf. 61 29 49 40 - www.rondablikk.no
Rondablikk har lokaler som dekker det fleste behov:
• Barnedåp • konfirmasjon
• bryllup.
Og om det er noen som runder år,
er dere velkomne til å feire dette sammen med oss.
Nyt middagen til med utsikten til fantastiske Rondane.

Tore Søndenfor
Landbruksentreprenør TLF 901 97 409

SENTRUMS HJØRNET
Elvevegen 4 - Kvam. 906 39 181

BE Sanden Bygg AS
Tlf. 905 94 187 Bjørn Einar

abaris
APPS FOR BUSINESS
Elvevegen 5, 2642 Kvam. Tlf: 98 26 68 80

Vinstra Begravelsesbyrå
Liv Veikleenget
Liv: 958 99 899 - Lise: 995 82 943
Døgnvakt – Gravmonumenter
Etablert 1979

RUSTUGUSETRA
Parkering - Butikk - Transport - Hytteservice
Tlf. 61 29 49 46 - Mob. 909 98 173
2642 Kvam

TEIGEN – TANGEN byggfirma
Mob. 95 94 87 11 og 95 25 87 30

Peer Gynt Seterveg
Peer Gynt Seterveg starter på vinstra og ca. 45 km.
Den møter Kvam Sterveg på grensa Sødorp/Kvam.
Ta turen over fjellet, en fantastisk tur!
Se og les mer på: www.peergyntseterveg.com

ruste regnskap
Strandgt. 54, 2640 Vinstra. Tlf: 61 29 26 60 / 924 64 529
E-post: post@rusteregnskap.no

REMA 1000
Lomoveien 1, 2640 Vinstra
Tlf. 61 29 50 00

CIRCLE K
Kvam
Tlf 61 29 44 30

KIWI minipris
KIWI KVAM
TLF. 612 16 850

HVEM KAN SLÅ
Anne Kari Haugalien?
MIDTDALENS HUMORDRONNING
OG SELVERKLÆRT MOSJONIST
Furusjøen rundt 1967 FOR ALLE!
RENN RITT LØP

Aktive og mosjonister
Flere distanser
Ulike utfordringer

Sterk & Smidig
trening for alle
Tlf. 922 50 868

Tokskleiva
HUNDEPENSJONAT - VINSTRA
Tlf. 971 88 621

Fron Traktor Service
Rustvegen 170, 2640 VINSTRA. Telefon: 612 92 460.

SLANGEN SETER
2643 SKÅBU
Tlf. 61 29 55 18 - Mobil: 99 59 55 18 - 90 95 88 38
E-post: post@slangen-seter.no - www.slangen-seter.no

Skåbu Servicesenter
Hos Rødhette & Ulven
• Restaurant • Bar
• Catering • Cafe
• Kokken hjem/På hytta
61 29 55 86 - 975 62 208
2643 Skåbu - facebook
Velkommen

coop marked

SKÅBU REGNSKAP AS
MEDLEM REGNSKAP NORGE
post@skaaburegnskap.no
Tlf.: 413 83 898

KLYPPEKROKEN
TOVE IREN ERIKSEN
Tlf. 97 73 72 14

STØTT VÅRE ANNONSØRER!

NYE ANNONSØRAR

er velkomne frå og med neste nummer. Ta kontakt med Kyrkjekontoret, tlf. 612 16 290.
E-post: grete.bakken@nord-fron.kommune.no

Gudstenester i Nord-Fron januar – mars 2018

TID	SØDORP	KVAM	KVIKNE	SKÅBU
Nyårsdagen **1.januar** Matt 1,20b–21		17.00 Eftasmesse på starten av det nye året Terje Elvestad		
Kristi openberringsdag **7.januar** Luk 2,40–52			11.00 Høgmesse Nattverd Jens Petter Ous	
Måndag **8.januar**		19.00 Konsert «Elvis goes to church»		
Laurdag **13.januar**		18-21.00 Tårnagentsamling for 8-åringar		
2.s i openberringstida **14.januar** Mark 1,3–11	11.00 Kyrkja Høgmesse. Nattverd Terje Elvestad			
3.s. i openberringstida 21.januar Joh 4,4–26	17.00 Kapellet Familie-gudsteneste Utdeling Biblar 5.kl T.Elvestad	11.00 Høgmesse Nattverd Jens Petter Ous		11.00 Familiegudsteneste Utdeling Biblar 5.kl Terje Elvestad
Laurdag **27.januar**				18-21.00 Tårnagentsaling for 8-åringar
Såmannssøndag **28.januar** Mark 4,26–34	18.00 Betania Bibeldagen Felleskyrkjeleg gudst (JPOus)		11.00 Familiegudsteneste Utdeling Biblar 5.kl Jens Petter Ous	
Kristi forklåringsdag **4.februar** Mark 9,2–13	10.30 Sundheim Høgmesse. Nattverd. Terje Elvestad	17.00 Familiegudsteneste Utdeling Biblar 5.kl Terje Elvestad		
Fastelavenssøndag **11.februar** Joh 12,20–33	11.00 Kyrkja Høgmesse. Nattverd Jens Petter Ous			19.00 Kveldsmesse Nattverd Jens Petter Ous
Askeonsdag **14.februar** Matt 12,38–42		19.00 Kvam kyrkje Askeonsdagsmesse Nattverd. Konf og JPO		
1.s. i fastetida **18.februar** **Matt 16,21–23**	17.00 Kapellet Eftasmesse. Nattverd Terje Elvestad		11.00 Høgmesse Nattverd Terje Elvestad	
2.s. i fastetida **25.februar** Luk 7,36–50		17.00 Eftasmessemesse Nattverd Jens Petter Ous		11.00 Familiegudsteneste Nattverd. 6-års-boka Jens Petter Ous
3.s. i fastetida **4.mars** Mark 9,17–29	Prestane i Nord-Gudbrandsdal er på studietur			
4.s. i fastetida **11.mars** Joh 3,11–16	17.00 Kyrkja Eftasmesse Nattverd. Terje Elvestad	11.00 Familiegudsteneste Nattverd. 6-års-boka Terje Elvestad		
Maria bodskapsdag **18.mars** Luk 1,46–55	11.00 Kyrkja Familiegudst Nattverd. 6-års-boka Terje Elvestad			
Palmesøndag **25.mars** Matt 26,6–13			11.00 Familiegudsteneste Nattverd 6-års-boka Jens Petter Ous	19.00 Ungdomsgudsteneste Nattverd. Leirungdom frå Slangen og JPO
I dei fire kollonnene frå høgre står gudstenestene i kvart sokn med tal framfor. Talet er klokkeslett for gudstenestene.				

Alle gudstenester vert annonsert i GD på fredagar. Sjå ellers nettsida: www.nord-fron.kirken.no

FULLDISTRIBUSJON

Det finnes en dyrebar rose

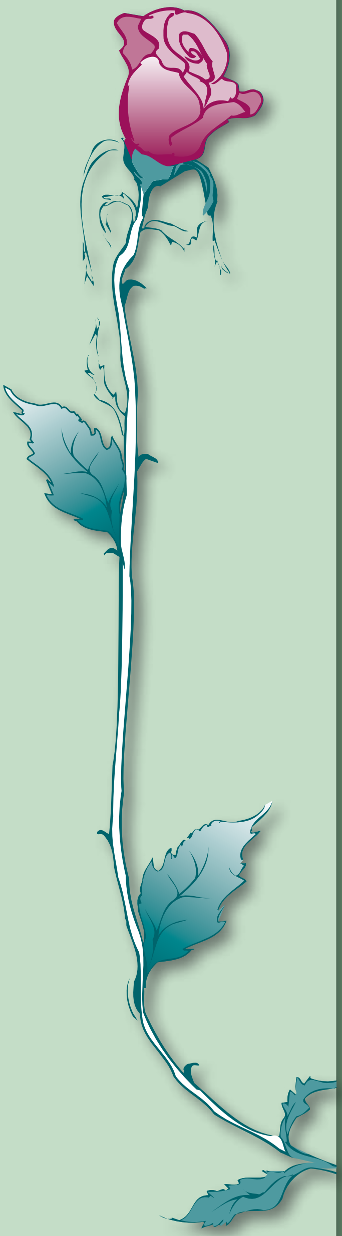

Det finnes en dyrebar rose
som aldri skal visne hen,
den trosser all frost på jorden
og blomstrer og blomstrer igjen.

Den blomstret ved foten av Sinai
for Moses, med flammende ild;
den brennende busk var Guds løfte
om frelse, da alt stod på spill.

Den blomstret i Betlehems vinter,
den blomstret i Nasarets vår,
den blomstret som flammer i torner
i Golgatas blødende sår

Den blomstrer fremdeles i verden
og dufter av sommer, til trøst
for alle som bøyes av smerte
i jordlivets nakne høst

Å, brennende rose som blomstrer
i kulde i smerte og savn!
Å, hellige tegn på jorden!
Guds kjærlighet er dens navn.

Svein Ørnulf Ellingsen NoS 103